

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoSr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218200009
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Križanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6218200009.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Križanovej a členiek senátu JUDr. Daniely Maštalírovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej, v právnej veci žalobkyne U. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. I. XX, XXX XX C. I., zastúpenej Mgr. Gabrielovu Novákovou, advokátkou, so sídlom A.H. Škultétyho 5, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11Csr/1/2018-64 zo dňa 5. októbra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11Csr/1/2018-64 zo dňa 5. októbra 2018 **z r u š u j e** a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 11Csr/1/2018-64 zo dňa 5. októbra 2018 zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava zo dňa 14.11.2017 sp.zn. SRSApA 01972/17 a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Bratislava, Vansovej 2 pod sp.zn. SRSApA 01972/17 zo dňa 14.11.2017 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1 písm. g), i), j) a l) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“). Zistil, že dňa 28.10.2008 bola medzi právnym predchodcom žalovaného C., a.s. D. a žalobkyňou uzavretá Zmluva o aktivácii pôžičkovej karty Y. č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“). Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou medzi žalovaným a jeho právnym predchodcom dňa 27.11.2015 bola pohľadávka zo zmluvy o úvere zo dňa 28.10.2008 voči žalobkyni postúpená na žalovaného v celkovej výške ku dňu postúpenia 2.100,07 Eur. Žalovaný zaslal žalobkyni Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, vyhotovenú a podpísanú štatutárnym zástupcom žalovaného dňa 29.02.2016. Súčasne s dohodou žalovaný žalobkyni doručil Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, ktorá bola podpísaná štatutárnym zástupcom žalovaného dňa 29.02.2016 a žalobkyňou dňa 16.03.2016.

3. Pri rozhodovaní veci súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 1 ods. 1 písm. a) , § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, 2 a 3, § 45 ods. 1 písm. e), g), i), j) a l), § 46 ods. 1 a § 47 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Dospel k záveru, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná v zákonnej lehote a bola dôvodná, preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Napádaný rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 11.12.2017. Žalobkyňa podľa zákona mala možnosť podať žalobu

o zrušenie rozhodcovského rozsudku do troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku. Žaloba bola doručená súdu prvej inštancie dňa 02.01.2018, t.j. bola podaná včas.

4. Žalobkyňa sa žalobou domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku okrem zákonných dôvodov uvedených v § 45 ods. 1 písm. i), j) k), l) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, najmä pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy. Súd prvej inštancie preto pri rozhodovaní pozornosť sústredil predovšetkým na zákonný dôvod vyjadrený v § 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, t.j. na posúdenie platnosti rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi stranami dňa 16.03.2016. Z dokazovania zistil, že strany uzatvorili Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a zároveň žalobkyňa podpísala rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXX, ktoré doklady jej boli zaslané žalovaným. Zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v § 3 ods. 3 uvádza náležitosti, ktoré musí obsahovať spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. Právnym následkom absencie týchto náležitostí je neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní). Pokiaľ v spotrebiteľskej zmluve niektorá zo zákonom vyžadovaných náležitostí chýba, je to dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ktorá okolnosť je zároveň primárnym dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Jednou zo zákonných náležitostí, ktoré musí spotrebiteľská rozhodcovská zmluva obsahovať je označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv na spory, na ktoré sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. V spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve podpísanej žalovaným a žalobkyňou dňa 16.03.2016 nebola spotrebiteľská zmluva žiadnym spôsobom identifikovaná. Podľa čl. II. spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy sa v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní mali riešiť všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, uzatvorenej pod zhodným číslom spisu ako bolo uvedené v záhlaví rozhodcovskej zmluvy (č. 4002197), vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie. Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach nebola spotrebiteľskou zmluvou, ale predstavuje právny následok predtým uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy v podobe uznania dlhu. Definícia pojmu „spotrebiteľská zmluva“ je obsiahnutá v ustanovení § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorou sa rozumie každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dohoda o uznaní záväzku nezakladá nový spotrebiteľský vzťah medzi dodávateľom a veriteľom, ale slúži predovšetkým ako zabezpečovací prostriedok vo vzťahu ku peňažnému záväzku. Možno preto konštatovať, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonnú obsahovú náležitosť, ktorou bolo správne označenie spotrebiteľskej zmluvy, preto v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka bola neplatná pre rozpor s ustanovením § 3 ods. 3 písm. b) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Žalovaný si v rozhodcovskej zmluve povinnosť riadne identifikovať spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺnil a v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve žiadnym konkrétnym spôsobom spotrebiteľskú zmluvu nešpecifikoval. Žalovaný ďalej v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve nedostatočne identifikoval Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, pretože uviedol dátum podpísania dohody veriteľom a nebolo uvedené, či dohoda bola podpísaná dlžníkom a žalovaný v ďalšom odkázal len na číslo uvedené v záhlaví rozhodcovskej zmluvy. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva obsahuje nedostatočné určenie spotrebiteľskej zmluvy na spory, na ktoré sa vzťahuje. Jedná sa pritom o jednu zo základných náležitostí spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy požadovanú zákonom, ktorej absencia spôsobuje neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy v zmysle § 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

5. Konštatoval, že pre vznik rozhodcovskej zmluvy sa vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si výslovne vymienil rozhodcovské konanie. Z obsahu spisu nemohol súd prvej inštancie dospieť k záveru, že by žalovaný v tejto otázke postupoval s odbornou starostlivosťou a ako dodávateľ najprv poučil žalobkyňu ako spotrebiteľku a poskytol jej dostatočný priestor na rozhodnutie. Predtlačené poučenie v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch rozhodcovskej zmluvy nemožno považovať za kvalifikované vysvetlenie dôsledkov rozhodcovského konania. Kvalifikovaným kritériom pre záver súdu prvej inštancie, že nejde o individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli dopredu pripravené a nebolo možné meniť ich obsah tak, ako to bolo v tomto prípade (článok 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Spotrebiteľovi bola odopretá možnosť brániť sa pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, keď dodávateľ podal proti nemu žalobu na rozhodcovskom súde. Vzhľadom na spôsob uzatvorenia Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach je evidentné, že spotrebiteľ nemal vedomosť a nemohol si dostatočne uvedomiť obsah zmluvy a pochopiť význam rozhodcovskej zmluvy ako celku. Celé znenie rozhodcovskej zmluvy bolo dopredu naformulované zo strany žalovaného ako dodávateľa, kde bol predformulovaný

text vyhlásenia žalobkyne ako dlžníka o tom, že „pred“ podpisom zmluvy bola osobitne informovaná a poučená o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy, čím uvedené konanie žalovaného nemôže požívať právnu ochranu podľa § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Pochybnosti o individuálnom vyjednaní obsahu rozhodcovskej zmluvy neboli pritom nijako rozptýlené Dotazníkom, ktorý bol predložený žalobkyni spolu s Rozhodcovskou zmluvou. Tento dokument nepreukazuje, že by žalobkyňa bola riadne poučená o následkoch uzatvorenia Dohody o uznaní dlhu vrátane jeho premlčania. Z dotazníka jednoznačne vyplýva len to, že dokument bol podpísaný žalobkyňou. Nebolo ale preukázané, či žalobkyňa skutočne označila odpovede na otázky sformulované k Dohode a či položeným otázkam v dotazníku porozumela, najmä keď listina jej nebola nijako vysvetlená, žalovaným bola usmernená len k jej podpísaniu a žalobkyňa sa nevyjadřila, či dotazník bol z jej strany vyplnený dobrovoľne a pravdivo, hoci ďalšie otázky dotazníka už boli označené súhlasom resp. nesúhlasom. Z tejto listiny preto nebolo možné dôjsť k relevantnému záveru o vážnosti vôle žalobkyne.

6. Súd prvej inštancie dodal, že pokiaľ bol úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2008 zosplatnený dňa 31.10.2012, potom je evidentné, že v roku 2016, t. j. ku dňu vyhotovenia Dohody a jej podpísania štatutárnym zástupcom žalovaného, bol aj prípadný dlh žalobkyne premlčaný, čím je namiesto pochybnosť o platnosti uznávacieho prejavu žalobkyne podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Z obsahu Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zreteľne vyplýva, že žalobkyňa nemala vedomosť o premlčaní dlhu v čase svojho uznávacieho prejavu. Pri uzatváraní Dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu zo strany žalovaného došlo k využitiu nekalej obchodnej praktiky. Dohoda predstavuje formulárový dokument, ktorý mal len zdanlivo pôsobiť ako ústupok zo strany žalovaného vo forme povolenia splátok. Skrytým úmyslom žalovaného bolo dosiahnutie uznania záväzku a pristúpenie k záväzku a v konečnom dôsledku predĺženie premlčacej doby na uplatnenie žalobného nároku za súčasného vyslovenia súhlasu s rozhodcovskou doložkou. Týmto nekalým postupom bola žalobkyni odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom, ktorá skutočnosť je v rozpore so zákonom a spôsobuje neplatnosť dohody. Ďalej súd prvej inštancie považoval za relevantnú námietku žalobkyne, ktorá sa týkala neplatnosti postúpenia pohľadávky na žalovaného a jeho vecnej legitímácie na podanie návrhu na rozhodcovský súd, pretože medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalobcom nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, pretože jej veriteľom bola C., a.s., pričom spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. bol správcom pohľadávky. Uvedené mal za zrejme aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky.

7. Vzhľadom na to, že len platná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva mohla založiť právomoc rozhodcovského súdu, súd prvej inštancie zrušil rozhodcovský rozsudok, pretože bol vydaný v rozpore so zákonom na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy (§ 2 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní). Vzhľadom na to, že zrušil rozhodcovský rozsudok z dôvodu uvedeného v § 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, t. j. pre neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, neskúmal ďalšie dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktoré boli uvedené žalobkyňou, pretože podľa neplatnej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nebola daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu na prejednanie veci v rozhodcovskom konaní. Súd prvej inštancie zrušil rozhodcovský rozsudok v celom rozsahu, pretože bol vydaný rozhodcovským súdom, ktorý na konanie a rozhodnutie nemal žiadnu právomoc.

8. Nakoľko k zrušeniu rozhodcovského rozsudku došlo z dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, po zrušení nasleduje právny postup podľa § 47 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a po právoplatnosti rozsudku by súd mal pokračovať na návrh niektorej zo strán spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

9. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. V spore v plnom rozsahu bola úspešná žalobkyňa, preto jej priznal nárok na plnú náhradu trov.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že po postúpení pohľadávky viedol s dlžníčkou (žalobkyňou) mimosúdne rokovania, ktorých výsledkom bolo

zaslanie Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (ďalej len „dohoda“) spolu so Spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou žalobkyňi. Žalobkyňa mala dostatočnú možnosť prezrieť si a oboznámiť sa s obsahom týchto dokumentov a podľa svojej slobodnej vôle tieto dokumenty podpísať, ak s ich obsahom súhlasí. Žalobkyňa jednotlivé dokumenty podpisovala doma a mala možnosť poradiť sa o ich obsahu v prípade, ak niektorej časti predkladaného textu nerozumela. Žalobkyňa dohodu aj rozhodcovskú zmluvu riadne podpísala, pričom tieto mu boli doručené dňa 21.03.2016. Dohodu považoval za platne uzavretú dňom 29.02.2016 a rozhodcovskú zmluvu dňom 16.03.2016. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41CoSr/6/2018 zo dňa 31.07.2018. Mal za to, že obsahom dohody je nielen jednostranný právny úkon žalobkyne v podobe uznania záväzku, ktorý vznikol zo záväzkového vzťahu medzi jeho právnym predchodcom a žalobkyňou, ale obsahom dohody je zároveň dvojstranný právny úkon žalovaného a žalobkyne, ktorým došlo k zmene splatnosti záväzku, čo do výšky a termínu splátok vzniknutého medzi jeho právnym predchodcom a žalobkyňou vo výške ustálenej v zmysle uznania záväzku žalobkyňou. Vzhľadom na to, že zmluva o úvere uzavretá medzi jeho právnym predchodcom C., a.s., D. a žalobkyňou je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, aj dohoda spĺňa pojmové znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V čase prípravy návrhu rozhodcovskej zmluvy nebolo iné označenie a špecifikovanie spotrebiteľskej zmluvy ako ním uvedené „z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom XXXXXXXX, podpísanej veriteľom dňa 29.02.2016“ reálne možné. Žalobkyňa podpisom rozhodcovskej zmluvy súhlasila, aby sa predmetná vec prejednála pred príslušným stálym rozhodcovským súdom. Žalobkyňa mala právo odmietnuť rozhodcovskú zmluvu, avšak návrh prijala. Žalobkyňa mala možnosť výberu a nebola ničím nútená, podpis rozhodcovskej zmluvy nebol podmienený podpisom iných listín, napr. dohody. Rozhodcovská zmluva bola na samostatnom liste, zreteľne označená názvom, ktorý ozrejmuje obsah tohto dokumentu, pričom poučenie v rozhodcovskej zmluve je totožné s prílohou č. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Preto je možné ustáliť, že rozhodcovská zmluva mala v tomto prípade charakter individuálneho dojednaní. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Z uvedeného je zrejmé, že splnil všetky podmienky stanovené zákonodarcom, preto nie je dôvod na to, aby súd považoval uzatvorenie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka za neplatné. Ďalej mal za to, že napadnuté rozhodnutie nie je riadne odôvodnené, na základe akých skutočností súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nemal vôľu uzatvoriť dohodu a rozhodcovskú zmluvu, resp. nevedel o premlčaní uznávaného dlhu. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa postúpenia pohľadávky z jeho právneho predchodcu na neho a nesprávne právne posúdil žalobkyňou vnesenú námietku neplatnosti postúpenia pohľadávky, keď zo všetkých predložených listín jednoznačne vyplýva, že pôvodným veriteľom bola spoločnosť C. a.s., D., pričom chybou v písaní v návrhu na začatie rozhodcovského konania zo dňa 23.06.2017 sa Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž vysporiadal v odôvodnení rozhodcovského rozsudku. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietne, resp. aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

11. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Vo vyjadrení uviedla, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a k správne právnemu záveru. Napadnuté rozhodnutie je dostatočným spôsobom odôvodnené. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, a preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 02.01.2018 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, Vansovej 2, Bratislava sp.zn. SRSAspA 01972/17 zo dňa 14.11.2017 z dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. g), i), j) a l) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pričom namietala

aj neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach.

14. Žalobkyňa v žalobe namietala, že pri uzatváraní Dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, pričom ide o formulárový dokument, ktorého skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej doby na uplatnenie žalovaného nároku, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou doložkou. Uviedla, že nemala žiadnu vedomosť o následkoch podpísania uvedenej dohody, ktorej obsah nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť. Skutočnosť, že dohodu podpísala neznamená, že si bola vedomá premlčania dlhu a jeho následkoch. Dohoda spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne. Vzhľadom na to, že dohoda nebola individuálne dojednaná ide o absolútne neplatný právny úkon. Taktiež považovala za neprijateľnú zmluvnú podmienku spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, pretože nebola žalovaným osobitne vyjednaná a nútila ju podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Zároveň vzniesla námietku premlčania a namietala, že v zmluve absentujú náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h), i), j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch úver je bezúročný a bez poplatkov.

15. Odvolací súd zo spisu ďalej zistil, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 16.03.2016 uzavretá Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXX. Z článku I. spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že Stálym rozhodcovským súdom sa na účely tejto zmluvy rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, IČO: 45 744 971, spotrebiteľským rozhodcovským konaním sa na účely tejto zmluvy rozumie rozhodcovské konanie vedené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ako aj podľa štatútu a rokovacieho poriadku Stáleho rozhodcovského súdu platných v čase začatia rozhodcovského konania, webovým sídlom Stáleho rozhodcovského súdu je L., adresa pre elektronickú komunikáciu so Stálym rozhodcovským súdom je N. a že rozhodným právom sa na účely tejto zmluvy rozumie právny poriadok Slovenskej republiky. V článku II. si zmluvné strany dohodli predmet zmluvy, podľa ktorého všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom XXXXXXX, podpísanej veriteľom dňa 29.02.2016, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto dohody, alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky tejto dohody, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu. Článok III. Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy obsahuje poučenie o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určené spotrebiteľovi. Žalobkyňa uvedenú spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu podpísala. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva sa nachádzala na samostatnom tlačive, nebola súčasťou žiadnej inej zmluvy, a teda žalobkyňa mala možnosť rozhodnúť sa, či rozhodcovskú zmluvu podpíše. Jej uzatvorenie nebolo podmienené ani podpísaním Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, keďže sa jedná o dve samostatné listiny. Zároveň z obsahu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy odvolací súd mal preukázané, že táto obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, t.j. má písomnú formu, je obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy, neobsahuje dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním, obsahuje identifikačné údaje zmluvných strán, označenie spotrebiteľskej zmluvy, na spory, z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla, webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a adresu pre elektronickú komunikáciu a poučenie o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je uzatvorená platne, nie je súčasťou formulárovej zmluvy a jej dojednanie nie je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmluve tak, ako to tvrdí žalobkyňa v žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

16. K námietke platnosti uzavretia Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach odvolací súd uvádza, že žalobkyňa mala možnosť preštudovať si predmetnú dohodu vo svojom bydlisku, pretože táto jej bola doručená poštou, mohla si jej obsah nechať vysvetliť ak jednotlivým ustanoveniam nerozumela ako tvrdí, prípadne mala možnosť túto dohodu nepodpísať. V bode 2. dohody žalobkyňa zároveň vyhlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Z bodu 4.1 dohody vyplýva, že táto bola uzatvorená vážne, zrozumiteľne a určite, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok, že pred podpisom si dohodu v celosti i s prílohami prečítala, porozumela jej obsahu a na znak súhlasu ju podpísala. V bode 5 dohody si zmluvné strany dohodli mediačnú doložku. Z uvedených

dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa mala dostatok času sa s predmetnou dohodou oboznámiť, v dohode bol dlh presne špecifikovaný, bola špecifikovaná aj zmluva, na základe ktorej predmetný dlh vznikol. Žalobkyňa nebola nútená predmetnú dohodu podpísať, podpísanie dohody mohla odmietnuť. Podpis tejto dohody nebol podmienený podpisom žiadnych iných dokladov, nebol nijak časovo limitovaný, teda žalobkyňa mala dostatok času na to, aby si predmetnú dohodu pozrela, oboznámila sa s ňou a v prípade, ak s jej obsahom súhlasila ju podpísať. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že žalobkyňa ani nenamietala, že by uznaný dlh napríklad v uznanej výške v čase uznania neexistoval.

17. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku dospel k nesprávnemu záveru, že medzi žalobkyňou a žalovaným nebola platne uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva a dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach.

18. Žalobkyňa však v žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vymedzila dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. g), i), j) a l) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, podľa ktorého účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu; stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu; rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom; výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky; rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie však v napadnutom rozsudku skúmal len dôvod uvedený v § 45 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, podľa ktorého účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, pričom podľa § 45 ods. 3, prvá veta zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní súd v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l).

19. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku neskúmal ďalšie dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku uvedené žalobkyňou v podanej žalobe, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom preskúma, či v predmetnej veci existujú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku uvedené žalobkyňou v predmetnej žalobe.

20. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).